

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2902/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Божидара Вујичића, Бранислава Босиљковића, Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РЈ Београд, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 847/19 од 08.03.2019. године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 847/19 од 08.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 847/19 од 08.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П бр. 3982/18 од 19.12.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности Основног суда у Нишу. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и то за период од октобра 2013. године до априла 2014. године, све како је ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 26.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 847/19 од 08.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла

побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је уплата за тужиоца доприноса за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање надлежним Фондовима ПИО и здравственог осигурања. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, о праву тужилаца да потражују од тужене уплату доприноса на (правноснажном и извршном пресудом) досуђени износ разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права. Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 29.05.2018. године. Вредност предмета спора, наведена у уводу првостепене пресуде је износ од 5.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић